

בשם עמותת ותיקי הגליל

משפחה יקרה, בית קיבוץ שדה נחמיה.

בהמשך למנגינת חייה, בשקט ובנועם, אנו נפרדים היום מעפרה חברתנו היקרה.

עפרה אנינת ידע ודעת, אוהבת אדם, את השפה העברית ושפת המקרא, אישה נעימה לכל, אופטימית, מלאת ידע ומוקירת תודה.

עד התקופה האחרונה ממש, עפרה למדה בוותיקי הגליל, אהבה במיוחד את שיעורי בית המדרש ופרשת השבוע. הייתה בה חכמה רבה, העריכה שירה, ספרות ואת אוצרות הטבע.

עפרה ידעה למצות כל רגע ורגע בצורה הכי טובה ומדויקת עבורה. השתתפה כמיטב יכולתה בפעילויות העמותה והטיולים גם כאשר אתגרי הגוף נתנו אותותיהם בה. השחייה הייתה אהבתה הגדולה, ולא וויתרה עליה גם כשנדרשה לליווי צמוד בתוך המים.

אורית רוזנבליט, המורה למקרא ותלמוד בבית ותיקי הגליל מספרת על עפרה:

עפרה הרעיפה עליי אהבה בדרכים כל כך מגוונות. הייתה אוהבת ספר ואוהבת אדם, תאבת חיים ודעת. התעניינה ושאלה שאלות. ובעיקר ביטאה את אהבתה וגאוותה הגדולה למקצוע העבר שלה כמורה ומחנכת. ולא שכחה לרגע את אהבתה לתלמידיה הרבים לאורך השנים.

”מְלַמֵּדֵי הַשְּׂפָלָתִי, כִּי עֲדֹתֶיךָ שִׁחָה לִּי.” (תהילים קי"ט, צ"ט)

היו לה יחסים מעוררי התפעלות ונפלאים עם ססיליה המטפלת המסורה שליוותה אותה – והן אהבו אחת את השנייה מאד.

Sesilia we saw your great love for Ofra and the wonderful relationship you had.

Thank you.

עפרה אהובה, תחסרי לנו מאד.

**ניקח בליבנו את שמחת חיך, את אהבת האדם, הנחישות האופטימיות
והידע.**

את הרצון לתת ולהעניק מהידע שלך לדור הצעיר ואת דרכך המיוחדת כל כך

.

יהי זכרך ברוך. משפחת ותיקי הגליל.